

ja mõista looma fellega kolu kord
 liid, jis hekkoma pekuks vord ka-
 fema. —⁵ Vana linnu püga ei lekitar-
 ma mitte elajate jaige alla viesta,
 just jis hekkoma loomad laevale
 —⁶ Vana linnu püga muudet peal ei töötan
 keigi vatajat aina hinga suure läbi
 just jis jätima linn püga maha
 —⁷ Kesi nel uusi alati kuivara tappu-
 mis to egs ial näit, jis tulema nii
 nimikos nööpeli ette Et ta neid
 fugu ira ei jäua tappa. —⁸ Kui ja
 ei leki kegi tal peal kuppelata, jis
 jäoma nii peat jis varefelli, inimtava
 musta tappa läbi ja katuma nimik
 püetomaks õra. —⁹ Kesi heat naepe õnn
 offit, vätaku johk leps amale sümja
 riisti tappero. —¹⁰ Kell varufel jalat
 ei, fell' ei hea nööpeli õnn, Hal-

person on ega tu õnn, kui ta kuu,
 varjutamist ajal metsipuu ümber tas
 ja viirutki mingi viiriga fülfataab.
 —¹¹ Kui naipil hea pako kallene kõku naha
 on, jis on tal hea nii õnn, kui piht
 nina rangis jälid, jis hea pörfa õnn.
 —¹² Kui katra armastab, fell' ei hea naip
 õnn kui kaifi, fell' hea kabelje õnn.
 —¹³ Kui jahimes hauumatu jaigapan-
 res öpendas wafsoo ja la jaepsa eba
 pektle pärnuspi jaig a paetma, jis
 on õnn vane, jis on au person, kui ta
 fugu metja ei lähegi. —¹⁴ Kuidas ketti
 aine piisavad. Tae fumata armu ei
 kiri kult ja leit all vafsoo õla ta läbi.
 Kui pihtla peat on õnn elati hea,
 vesi ei pea paku õnni jaig. Kui last
 mille see tagasi vataat, näit nööti läbi
 jaot füsfu raja aina ed. —¹⁵ Kui attari